

Arrest

nr. 202 258 van 12 april 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat R. VAN DE SIJPE
Heistraat 189
9100 SINT-NIKLAAS

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Kirgizische nationaliteit te zijn, op 24 november 2017 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 oktober 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 maart 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 april 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de eerste verzoekende partij en haar advocaat G. NOTENBAERT *loco* advocaat R. VAN DE SIJPE, die tevens de tweede verzoekende partij vertegenwoordigt en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, een Kirgizische staatsburger van Kirgizisch origine, bent afkomstig uit Bisjskek. U bent gehuwd met A. M. (...) (O.V. (...)) en samen hebben jullie 2 minderjarige kinderen. U hebt 4 kinderen uit een vorige relatie.

Op 30 mei 2012 vroeg u voor het eerst asiel bij de Belgische autoriteiten. Uw echtgenote zou u later vervoegen; zij vroeg eveneens asiel, in casu op 20 december 2012, bij de bevoegde instanties. Op 27 januari 2015 nam het Commissariaat-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus

en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd bij arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd op 11 juni 2015. Op 16 juli 2015, en zonder naar uw land van herkomst te zijn teruggekeerd, verklaarden uw echtgenote en uzelf zich voor de tweede keer vluchteling bij de Belgische autoriteiten. Op 4 augustus 2015 nam het Commissariaat-generaal deze meervoudige aanvraag in overweging, met het oog op een onderzoek ten gronde.

U verklaarde in het kader van uw eerste asielaanvraag dat u deel uitmaakte van de Kirgizische autoriteiten. Tijdens uw overheidsfuncties voor de president verbleven u en uw gezin in de residentie van de toenmalige president Bakiyev. U was in Kirgizië van 2005 tot 2007 vice-bestuurder voor de presidentiële taken. Van 2007 was u vice-minister van Energie en Industrie, in 2007-2008 adjunct-hoofd van de administratie van de president en in 2008-2009 werd u aangesteld als eerste adviseur van de president. Tussen 2009-2010, uw laatste functie in Kirgizië, was u hoofd van het gerechtelijk departement van Kirgizië. Tevens was u in Kirgizië voorzitter van een politieke partij 'Edinenie Kirgizstana' en sinds 2008-2009 hoofd van de Kirgizische voetbalbond. U bekleedde deze laatste functie nog steeds tijdens uw asielprocedure in 2012.

In april 2010 vond er in Kirgizië een machtswissel plaats. Op 7 april 2010 werd het huis van president Bakiyev in brand gestoken en ook uw huis werd door de brand vernield. Uw vrouw werd gedurende 5 uur gegijzeld door gewapende mannen. Deze mannen wilden weten waar u was en eisten 100.000 dollar anders zouden ze het huis in brand steken. U belde kennissen en familie op om uw vrouw te halen. Uw handlangers konden al schietend de opstandelingen verjagen en uw vrouw bevrijden. Op 8 april 2010 bracht u uw familieleden uw vrouw en kinderen naar een onderduikadres in Bishkek. Op 9 april 2010 vluchtte u naar Kazachstan, naar Kaskelen. Twee weken later kwamen ook uw vrouw en kinderen naar Kazachstan. In juli 2010 hielden onbekenden uw zoon tegen op straat te Kaskelen. Ze stelden hem vragen over u. De personen die uw zoon hadden opgepakt, lieten weten dat als u geld gaf ze u zouden sparen; anders zou u gedood worden. Uw zoon kon zich bevrijden en bracht u telefonisch op de hoogte. Dit was voor u de aanleiding om naar Almaty te vluchten waar u ondergedoken leefde. In september 2010 reisde u en uw gezin door naar Tatarstan, Rusland. Op 17 november 2010 werd u in Kirgizië bij verstek beschuldigd in een strafzaak betreffende het in beslag nemen van activa van de BTA bank, een zaak die in 2009 was opgestart. Ook andere strafzaken werden aan u gelinkt. Uw medewerkers werden in Kirgizië in de zaak BTA bank veroordeeld tot 7 jaar gevangenisstraf. In mei 2011 kreeg u een telefoontje van de Russische FSB die u uitnodigde voor een gesprek. U ontmoette een FSB agent M. (...) in een café te Kazan. Hij liet u weten dat de FSB alles over u wist en dat u in Kirgizië gezocht werd, niet officieel, door zowel de nieuwe autoriteiten als door de Kirgizische veiligheidsstructuren. De Russische FSB eiste van u 100 000 dollar. Indien u dit niet kon betalen, zouden ze u uitleveren aan de criminele elementen in Kirgizië. Om deze reden ontvluchtte u op 26 mei 2012 Kazan, Rusland, en via Moskou kwam u op 30 mei 2012 in België toe, waar u dezelfde dag asiel aanvraagde bij de Belgische autoriteiten. Uw vrouw was met de kinderen achtergebleven in Rusland. Op 18 juni 2012 keerde uw vrouw met de kinderen terug naar Kirgizië omdat haar Kirgizisch paspoort vervallen was en ze dacht dat de situatie in Kirgizië veranderd zou zijn. Begin september 2012 werd uw vrouw telefonisch opgeroepen door NSB. Ze werd door hen ondervraagd over u en uw verblijfplaatsen. Een week later werd uw vrouw opnieuw opgeroepen en ondervraagd over de bewakingsdienst waarvan ze de directeur was geweest. In oktober 2012 werd het hoofd van deze bewakingsdienst, N. A. (...), vastgehouden en ondervraagd door de NSB. Hij verklaarde dat hij gedwongen was om het directeurschap van de firma aan uw vrouw over te dragen. Uw vrouw durfde nadien zich niet meer aanmelden bij de NSB omdat ze bang was dat ze haar iets zouden aandoen. Op 24 oktober 2012 vertrok uw vrouw met de kinderen naar Kazachstan en na contact met u besloot ze om naar België te komen. Uw vrouw en kinderen kwamen op 10 december 2012 in België toe. Uw vrouw vroeg op 20 december 2012 eveneens asiel aan bij de Belgische asielinstanties. Na uw vertrek werden ook uw broers en zussen geïdendeerd. Er werden onderzoeken opgestart naar hun activiteiten, eigendommen werden in beslag genomen en familieleden werden uit hun functie ontslagen. Ook uw zoon A. (...), die naar Bishkek terugkeerde, werd tijdens het voorjaar 2014 in een conflict met een politieagent gearresteerd. U slaagde erin vanuit België via familie hem vrij te kopen. In deze zaak werd een strafonderzoek opgestart.

Voor onderhavige aanvraag houdt u vast aan de motieven voor uw eerste asielaanvraag: u beweert dat u om politieke redenen vervolging riskeert in uw herkomstland. U vreest ook een mogelijk gevangenisregime. Ten slotte beroept u zich op spanningen in België, door uw werk voor een vzw. U zou in uw vrijwilligerswerk bemoeilijkt worden, eveneens omwille van uw voormalige hoge positie in Kirgizië.

Voor onderhavige aanvraag legt u tal van gerechtelijke documenten op uw naam over. Daarnaast legt u stukken over die betrekking hebben op A. E. (...) en M. N. (...); ook zij waren het voorwerp van gerechtelijke vervolging in uw herkomstland.

B. Motivering

Voor onderhavige asielaanvraag beroept u zich op de volgende motieven. U volhardt vooreerst in het relaas dat u de asielinstanties voorhiel bij uw eerste aanvraag; u zou op valse gronden beschuldigd worden van het ontvreemden van staatseigendommen omdat u een medestander was van de in 2010 verdreven president Bakiev. U vreest voorts dat u bij een ten uitvoering van het tegen u uitgesproken vonnis voor frauduleuze praktijken onmenselijk zou behandeld worden in de gevangenis. Ten slotte beweert u ook in België problemen te kennen door uw activiteiten voor een in België werkzame vzw, die de integratie van de Kirgizische diaspora hier tracht te bevorderen. Welnu, er moet besloten worden dat u er niet in slaagt een gegronde vrees voor vervolging, volgens de criteria van de Conventie van Genève, noch het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade, volgens de bepalingen inzake subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. Deze beoordeling is gebaseerd op de hierna beschreven vaststellingen.

Vooreerst moet worden opgemerkt dat uw vorige asielaanvraag door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus aangezien u er niet in slaagde om uw asielrelaas aannemelijk te maken. Zo stelde het Commissariaat-generaal dat uw gedrag niet te rijmen viel met een gerichte vervolging door de Kirgizische autoriteiten omwille van uw banden met de voormalige president Bakiev. Bovendien werd geen geloof gehecht aan de door u geponeerde these, in casu dat u valselijk beschuldigd werd om politieke redenen en specifiek omwille van uw nauwe banden met voormalig president Bakiyev. Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. Bijgevolg staat de eindbeoordeling van uw vorige aanvraag vast. Aangezien u de kern van uw actuele vrees kennelijk nog steeds verbindt aan de asielmotieven van uw vorige aanvraag, kan het Commissariaat-generaal er zich toe beperken om in uw geval de door u aangebrachte nieuwe elementen te onderzoeken, weliswaar in het licht van alle in het dossier aanwezige elementen.

Welnu, er moet worden besloten dat u, ook voor onderhavige aanvraag, niet aannemelijk maakt dat de vervolging door de Kirgizische autoriteiten ingegeven is door politieke motieven. U legt tal van gerechtelijke stukken over (zie documenten 5, 6, 9, 10 en 11: groene map). Ze werpen echter geen ander licht op de beoordeling van uw vorige aanvraag. Integendeel, uit de stukken blijkt genoegzaam dat de Kirgizische gerechtelijke autoriteiten een grondig en gedegen strafrechtelijk onderzoek hebben gevoerd naar uw mogelijke betrokkenheid bij een frauduleuze constructie in de banksector. Uit de gedetailleerde stukken kan afgeleid worden dat uw betrokkenheid op doortastende wijze werd onderzocht. Hierbij dient overigens opgemerkt te worden dat het strafrechtelijk onderzoek reeds gestart werd in tempore non suspecto, in casu in 2009 (CGVS, gehoorverslag dd.07.09.2015, p.3), toen president Bakiyev nog de macht in handen had in uw herkomstland – hetgeen afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van uw these, als zou de vervolging jegens u louter door politieke motieven zou zijn ingegeven; medestanders van Bakiyev zouden vervolgd zijn omwille van de gebeurtenissen in juni 2010 – én uiteindelijk pas werd afgesloten met een tegen u uitgesproken vonnis op 1 juli 2016 (zie stuk 10: groene map). Indien de huidige Kirgizische machthebbers en/of gerechtelijke autoriteiten u louter omwille van uw nauwe banden met de voormalige president wilden vervolgen, volgens uw beweringen op valse gronden, kon verwacht worden dat reeds veel eerder een vonnis in de tegen u lopende zaak werd geveld, quod non. Het CGVS volgt bijgevolg de door u geponeerde these van een louter politieke én valselijke vervolging geenszins. Er dient in dit verband nog opgemerkt te worden dat u weliswaar stukken overlegt (documenten 1, 7 en 8: groene map) waaruit blijkt dat M. N. (...), een andere hooggeplaatste medestander van voormalig president Bakiev, door Italië niet werd uitgeleverd aan Kirgizië, nadat de Kirgizische autoriteiten formeel om diens uitlevering hadden verzocht, maar het betreft in casu louter een appreciatie van een individueel geval door een Italiaanse rechtbank.

U verwijst voor onderhavige aanvraag ook naar de detentieomstandigheden in uw herkomstland (CGVS 2, gehoorverslag dd.07.12.2015, p.6). Ter illustratie haalde u de namen aan van 3 vrienden (CGVS 2, p.7): N. Ty. (...), N. Tu. (...) en E. S. (...). CEDOCA, de researchafdeling van het Commissariaat-generaal deed onderzoek naar de situatie van voormelde personen. De weerslag van dit onderzoek is terug te vinden in het administratief dossier. Welnu, uit de betreffende informatie blijkt niet dat de detentieomstandigheden in uw herkomstland dermate onmenselijk of ontierend zijn, zodat ze een schending uitmaken van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens. Wat betreft N. Ty. (...) werd informatie gevonden, waaruit blijkt dat hij weliswaar kortstondig in hongerstaking ging wegens onvoldoende medische bijstand, maar ten gevolge van dit feit werd het hoofd van de SIZO van de GKNB ontslagen én werd de hoofdarts geschorst. Naderhand kreeg betrokkene de gelegenheid om afscheid te nemen van zijn overleden vader. Een bron binnen het gevangeniswezen verklaarde dat het leven in gevangenis n° 47 van Bisjkek drastisch is veranderd sinds Ty. (...) er ondergebracht werd. Ty. (...) bouwde in de gevangenis een nieuwe, modern uitgeruste sportzaal en hij bouwde een VIP-cel voor een andere gevangene. Een ooggetuige beweerde dat de inrichting van de cel niet moet onderdoen voor een vijfsterrenhotel. Over de 2 andere betrokkenen vond CEDOCA geen informatie

terug. Hoedanook, de hiervoor samengevatte informatie van CEDOCA wijst niet op het bestaan van veralgemeende mensonterende of onmenselijke omstandigheden in detentiefaciliteiten in uw herkomstland. U brengt geen objectieve, neutrale of betrouwbare informatie van gezaghebbende bronnen aan die uw verklaringen dienaangaande staft. Bijgevolg komt u evenmin in aanmerking voor de subsidiaire beschermingsstatus.

U haalt ten slotte aan dat u ook problemen vreest ten gevolge van uw betrokkenheid bij een in België opgerichte vzw. Welnu, wat dit zogenaamde in loco motief betreft, moet worden opgemerkt dat u het klaarblijkelijk (rechtstreeks) in verband met uw eerder besproken motief plaatst (vervolgning om politieke redenen) (CGVS 2, p.6). Los daarvan, uit uw verklaringen blijkt dat de problemen, die het gevolg zouden zijn van uw betrokkenheid bij een in België actieve vzw, beperkt bleven tot wat verbale schermutselingen en een klacht tegen u, in uw hoedanigheid van (stichtend) lid van de vzw. Dergelijke twist, die kennelijk zijn grond had in uw verleden als medestander van president Bakiev, kan bezwaarlijk worden bestempeld als vervolging in vluchtelingrechtelijke zin of als het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

Op basis van het voorgaande kan in uw hoofde dan ook geen sprake zijn van een gegronde vrees voor vervolging, volgens de criteria van de Conventie van Genève, noch het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade, volgens de regelgeving inzake subsidiaire bescherming.

Volledigheidshalve dient nog te worden opgemerkt dat het CGVS navraag deed bij de autoriteiten van Letland om te controleren of u daar eveneens een asielaanvraag indiende, aangezien in een door u overlegd gerechtelijk stuk Riga als uw verblijfplaats werd vermeld (zie bundel 5: groene map). De Letse autoriteiten lieten op 12 november 2015 weten dat u aldaar geen asielaanvraag indiende. U kwam wel het Letse grondgebied binnen op 14 mei 2012, in het bezit van een geldig paspoort met daarin een door Tsjechië uitgereikt Schengenvisum. Het antwoord van de Letse autoriteiten werd toegevoegd aan uw administratief dossier.

De door u overlegde documenten werpen geen ander licht op de negatieve eindbeoordeling van onderhavige aanvraag. Behalve de reeds besproken stukken, legde u nog documenten over die betrekking hebben op A. E. (...) (documenten 2, 3 en 4: groene map), een andere hooggeplaatste medestander van president Bakiev. E. (...) kreeg de vluchtelingenstatus in Letland (document 3: groene map). De toekenning van de vluchtelingenstatus gebeurt door elke Europese Lidstaat op individuele basis en na onderzoek van het betreffende specifieke geval. In uw geval zijn de Belgische asielinstanties er, om hiervoor uiteengezette redenen, niet van overtuigd dat een tegen u geveld vonnis ingegeven is door politieke motieven. De documenten van/over E. (...) wijzigen bijgevolg niks aan de appreciatie van het CGVS. Brieven van uw advocaten (documenten 6 en 9: groene map) verdedigen uiteraard de door u opgeworpen these inzake vervolging omwille van politieke redenen, maar kunnen niet weerhouden worden, aangezien uw advocaten belanghebbende partij zijn én uw verdediging opnemen. De enveloppes (documenten 6 en 12: groene map) bewijzen enkel dat u post krijgt uit Kirgizië.

Aangezien zij zich kennelijk op dezelfde als de door u ingeroepen motieven baseert, werd ook voor uw echtgenote, A. M. (...) (O.V.(...)) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

De tweede bestreden beslissing, genomen ten aanzien van tweede verzoekende partij, zijnde de echtgenote van eerste verzoekende partij, neemt de motivering van de beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij integraal over daar tweede verzoekende partij wat haar asielrelaas betreft volledig steunt op dezelfde asielmotieven als deze voorgehouden door haar echtgenoot.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel beroepen verzoekende partijen zich op de schending van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht en van "de algemene beginselen van behoorlijk bestuur (onder meer het redelijkheidsbeginsel en zorgvuldigheidsbeginsel)". In een tweede middel voeren verzoekende partijen de schending aan van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Gezien de samenhang van beide middelen oordeelt de Raad dat deze gezamenlijk dienen te worden behandeld.

2.2.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het eerste middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.2.2. De Raad bemerkt vooreerst dat verzoekende partijen onderhavige asielaanvraag opnieuw steunen op het door hen voorgehouden asielrelaas voorgehouden bij hun eerste asielaanvraag. De eerste asielaanvraag van verzoekende partijen van respectievelijk 30 mei 2012 (eerste verzoekende partij) en 20 december 2012 (tweede verzoekende partij) werd door verwerende partij bij beslissingen van 27 januari 2015 ongeloofwaardig bevonden waardoor aan verzoekende partijen de status van vluchteling en de subsidiaire beschermingsstatus werd geweigerd. Meer bepaald oordeelde verwerende partij dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan de door eerste verzoekende partij voorgehouden vrees voor vervolging omwille van politieke redenen nu (i) uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat er niet langer sprake is van vervolging van ex-aanhangers van ex-president Bakiyev; (ii) de gedragingen van eerste verzoekende partij na haar vertrek uit Kirgizië niet in overeenstemming te brengen zijn met een gegronde vrees voor vervolging; (iii) verschillende vaststellingen werden gedaan die in hoofde van de Kirgizische autoriteiten een manifest gebrek aan intentionele vervolging ten aanzien van eerste verzoekende partij doen vermoeden; en (iv) de strafzaak rond de BTA bank van kennelijk louter gemeenrechtelijke aard is aangezien de zaak reeds is opgestart in 2009 en geen geloof gehecht kan worden aan het feit dat eerste verzoekende partij omwille van politieke motieven dreigt vervolgd te worden. Verwerende partij oordeelde verder dat verzoekende partijen evenmin aannemelijk maakten in aanmerking te komen voor de subsidiaire beschermingsstatus nu zij geen enkel begin van bewijs bijbrachten waaruit blijkt dat eerste verzoekende partij in deze zaak daadwerkelijk werd veroordeeld. Deze beslissingen werden bevestigd bij arrest nr. X van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 11 juni 2015, waartegen geen beroep werd aangetekend bij de Raad van State. Het gezag van gewijsde van het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen omvat de vaststelling dat het initieel voorgehouden asielrelaas van verzoekende partijen ongeloofwaardig is. De Raad is gebonden door het gezag van gewijsde van dit arrest.

Verzoekende partijen kunnen de mogelijkheid om een volgende asielaanvraag in te dienen niet aanwenden om een vorm van beroep in te stellen tegen de definitieve beslissing inzake hun eerdere asielaanvraag (RvS 15 september 2004, nr. 134.977). Bovendien wijst de Raad erop dat bij de beoordeling van de zaak de commissaris-generaal rekening houdt met alle feitelijke elementen, ook met deze welke resulteren uit verklaringen afgelegd bij vroegere asielaanvragen. Geen enkele wetsbepaling verbiedt immers dat, in het kader van een meervoudige asielaanvraag, uitspraak wordt gedaan op basis van gegevens die in het kader van eerdere asielaanvragen bekend waren.

De Raad heeft niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat het beroep tegen de desbetreffende beslissingen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. In het kader van het onderhavige beroep kan enkel worden geoordeeld of de nieuwe gegevens van aard zijn om de vastgestelde ongeloofwaardigheid van het relaas van verzoekende partijen voorgehouden bij hun eerdere asielaanvraag te herstellen.

2.2.3. De Raad stelt vast dat verwerende partij in de bestreden beslissingen tot de conclusie komt dat verzoekende partijen geen overtuigende elementen bijbrengen die een ander licht werpen op de beoordeling van hun vorige asielaanvraag. Meer bepaald oordeelt verwerende partij, rekening houdende met de thans bijgebrachte documenten, dat verzoekende partijen tot op heden niet aannemelijk maken dat de gerechtelijke vervolging jegens eerste verzoekende partij ingegeven zou zijn door politieke motieven nu (i) uit de aangebrachte gerechtelijke stukken blijkt dat de Kirgizische gerechtelijke autoriteiten een gedegen strafrechtelijk onderzoek hebben gevoerd naar de mogelijke betrokkenheid van eerste verzoekende partij bij een frauduleuze constructie in de banksector en dat haar betrokkenheid op doortastende wijze werd onderzocht; (ii) het strafrechtelijk onderzoek reeds gestart werd *in tempore non suspecto, in casu* in 2009 toen president Bakiyev nog de macht in handen had, en uiteindelijk pas werd afgesloten met een tegen eerste verzoekende partij uitgesproken vonnis op 1 juli 2016, terwijl, indien de huidige Kirgizische machthebbers en/of gerechtelijke autoriteiten haar louter omwille van haar nauwe banden met de voormalige president op valse gronden wilden vervolgen kon verwacht worden dat reeds veel eerder een vonnis in de tegen haar lopende zaak werd geveld, *quod*

non; (iii) inzake de bijgebrachte stukken waaruit blijkt dat M. N., een andere hooggeplaatste medestander van voormalig president Bakiev, door Italië niet werd uitgeleverd aan Kirgizië, vastgesteld dient te worden dat het louter een appreciatie betreft van een individueel geval door een Italiaanse rechtbank; (iv) de documenten van/over A. E., die de vluchtelingenstatus in Letland kreeg, evenmin volstaan om aan te tonen dat de gerechtelijke vervolging jegens eerste verzoekende partij ingegeven zou zijn door politieke motieven daar de toekenning van de vluchtelingenstatus door elke Europese lidstaat op individuele basis en na onderzoek van het betreffende specifieke geval gebeurt en *in casu* de Belgische asielinstanties er niet van overtuigd zijn dat het tegen eerste verzoekende partij gevelde vonnis is ingegeven door politieke motieven; (v) de brieven van haar advocaten die de door verzoekende partijen opgeworpen these inzake vervolging omwille van politieke redenen verdedigen niet in aanmerking kunnen worden genomen aangezien hun advocaten belanghebbende partij zijn én hun verdediging opnemen; en (vi) de bijgebrachte enveloppes enkel bewijzen dat zij post uit Kirgizië krijgen. Waar uit het vonnis blijkt dat eerste verzoekende partij veroordeeld werd tot 10 jaar en eerste verzoekende partij in dit verband verwijst naar de detentieomstandigheden in haar land van herkomst, motiveert verwerende partij nog dat uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier niet blijkt dat er in Kirgizië sprake is van veralgemeende mensonterende of onmenselijke omstandigheden in detentiefaciliteiten en stelt verwerende partij vast dat eerste verzoekende partij geen objectieve, neutrale of betrouwbare informatie van gezaghebbende bronnen aanbrengt waaruit het tegendeel blijkt. Verwerende partij besluit dan ook dat verzoekende partijen evenmin in aanmerking komen voor de subsidiaire beschermingsstatus.

Uit wat volgt blijkt dat verzoekende partijen in hun verzoekschrift geen argumenten aanvoeren die van aard zijn voormelde beoordeling van de in het kader van hun tweede asielaanvraag bijgebrachte nieuwe elementen in een ander daglicht te stellen.

2.2.4.1. Verzoekende partijen duiden er in hun verzoekschrift op dat zij tal van gerechtelijke documenten voorlegden waaruit kan worden afgeleid dat eerste verzoekende partij ten onrechte en om politieke redenen is veroordeeld tot een gevangenisstraf van 10 jaar. Verzoekende partijen opperen dat het onderzoek naar eerste verzoekende partij niet startte in 2009, dat enkel het onderzoek naar R. A. startte in 2009 en dat het onderzoek naar eerste verzoekende partij startte in november 2010.

2.2.4.2. De Raad treedt verwerende partij evenwel bij in de motivering dat de door eerste verzoekende partij bijgebrachte gerechtelijke documenten geenszins haar these als zou de vervolging jegens haar louter door politieke motieven zou zijn ingegeven ondersteunen. Immers blijkt uit deze stukken dat de Kirgizische gerechtelijke autoriteiten een grondig en gedegen strafrechtelijk onderzoek hebben gevoerd naar de mogelijke betrokkenheid van eerste verzoekende partij bij een frauduleuze constructie in de banksector. De Raad benadrukt voorts dat het strafrechtelijk onderzoek naar de frauduleuze constructie reeds gestart werd *in tempore non suspecto, in casu* in 2009 (administratief dossier, stuk 8, gehoorverslag CGVS d.d. 07/09/2015, p. 3), toen president Bakiyev nog de macht in handen had in Kirgizië. Dat de medeplichtigheid van verzoekende partij in deze zaak pas later tijdens het onderzoek aan het licht kwam, in 2010, doet hieraan geen enkele afbreuk. Dit geldt des te meer nu eerste verzoekende partij geen verklaring kan geven voor het feit waarom de zaak dan al aanhangig gemaakt werd in 2009, toen president Bakiyev nog de macht in handen had in Kirgizië (administratief dossier, stuk 8, gehoorverslag CGVS d.d. 07/09/2015, p. 5). Haar bewering dat de vervolging jegens haar louter door politieke motieven zou zijn ingegeven is des te ongeloofwaardiger gezien de vaststelling dat deze zaak pas werd afgesloten met een tegen haar uitgesproken vonnis op 1 juli 2016, en dit na, zo blijkt uit het vonnis, een zeer uitgebreid strafrechtelijk onderzoek van meerdere jaren waarbij tal van getuigen ondervraagd werden en stukken onderzocht werden (administratief dossier, stuk 15, map documenten, nr. 10, vonnis d.d. 01 juli 2016). Immers, indien de huidige Kirgizische machthebbers en/of gerechtelijke autoriteiten haar louter omwille van haar nauwe banden met de voormalige president zouden willen vervolgen, kan redelijkerwijze verwacht worden dat reeds veel eerder een vonnis in de tegen haar lopende zaak zou zijn gevelde, *quod non*.

2.2.5. Daar waar verzoekende partijen als bijlage bij hun verzoekschrift nog een verklaring van A. E. voegen waarin hij uitdrukkelijk verklaart dat hij samen met eerste verzoekende partij onwettelijk vervolgd werd in deze fraudezaak omwille van politieke redenen en dat hij om deze reden de vluchtelingenstatus kreeg in Letland (bijlage 7), is de Raad van oordeel dat de loutere verwijzing van verzoekende partijen naar het gegeven dat A. E. in Letland de vluchtelingenstatus kreeg en dat de Letse asielinstanties menen dat A. E. in deze fraudezaak vervolgd werd omwille van politieke redenen geenszins volstaat om aan te tonen dat het tegen haar gevelde vonnis inderdaad is ingegeven door politieke motieven. Immers wordt dienaangaande in de bestreden beslissingen terecht opgemerkt dat de toekenning van de vluchtelingenstatus door elke Europese Lidstaat op individuele basis gebeurt en na onderzoek van het

betreffende specifieke geval. *In casu* zijn de Belgische asielinstanties er evenwel, omwille van de hiervoor uiteengezette redenen, niet van overtuigd dat het tegen eerste verzoekende partij geveld vonnis is ingegeven door politieke motieven.

2.2.6. Waar verzoekende partijen in hun verzoekschrift opmerken dat eerste verzoekende partij louter op grond van één afgedwongen verklaring van R. A. (een ondergeschikte van eerste verzoekende partij) veroordeeld werd, stelt de Raad vast dat uit de pagina's van het strafdossier die verzoekende partijen in dit verband als bijlage bij hun verzoekschrift voegen (bijlage 6) – dewelke reeds werden bijgebracht in het kader van hun eerste asielaanvraag (zie administratief dossier, stuk 20, map eerste asielaanvraag (stuk 30, map documenten, nr. 9, “*uittreksel terechtzitting*”) – weliswaar blijkt dat R. A. zijn verklaring aangaande de betrokkenheid van eerste verzoekende partij introk en stelde dat hij deze verklaring had afgelegd onder druk, doch dient anderzijds te worden vastgesteld dat hoewel de Kirgizische advocaat van eerste verzoekende partij, T. I., in zijn brief stelt dat de getuigenis van R. A. later als niet toelaatbaar bewijs werd bestempeld (administratief dossier, stuk 15, map documenten, deel 6), van deze beslissing om de getuigenis van R. A. als niet toelaatbaar bewijs te beschouwen geen enkel objectief bewijs wordt bijgebracht. Zij er tevens op gewezen dat R. A. tijdens de terechtzitting verklaarde dat hij zijn verklaringen introk omdat hij op dat moment in voorhechtenis zat en toen onder druk zou zijn gezet door de recherche. R. A. verwijst desbetreffend naar een proces-verbaal waaruit zijn aanhouding op 20 september 2010 blijkt (zie administratief dossier, stuk 20, map eerste asielaanvraag (stuk 30, map documenten, nr. 9, “*uittreksel terechtzitting*”, p. 33)). In het vonnis inzake de veroordeling van eerste verzoekende partij wordt evenwel verwezen naar de verklaringen van R. A. tijdens zijn gehoor op 28 december 2009, en aldus voor zijn aanhouding, die hij in het bijzijn van zijn advocaat heeft afgelegd (administratief dossier, stuk 15, map documenten, nr. 10, vonnis d.d. 01 juli 2016, p. 10). Daar waar verzoekende partijen in dit verband nog verwijzen naar het “*Human Rights Report for 2016: Kyrgyz republic*” van het U.S. Department of State waarin gewezen wordt op schendingen van het recht op een eerlijk proces, waaronder gedwongen bekentenissen, meent de Raad dat dergelijke algemene informatie niet volstaat om aan te tonen dat de strafrechtelijke procedure tegen eerste verzoekende partij niet op een eerlijke wijze zou zijn verlopen.

2.2.7. Waar verzoekende partijen nog opperen dat de detentieomstandigheden in Kirgizië wel degelijk als onmenselijk of ontierend moeten worden beschouwd, hetgeen volgens hen blijkt uit het “*Human Rights Report for 2016: Kyrgyz republic*” van het U.S. Department of State, en dat in het administratief dossier, behoudens de informatie over de situatie van N. Ty., niets kan worden teruggevonden over de actuele detentieomstandigheden in Kirgizië, duidt de Raad er evenwel vooreerst op dat eerste verzoekende partij ter illustratie van de detentieomstandigheden in haar land van herkomst zelf verwees naar de situatie van drie vrienden van haar, N. Ty., N. Tu. en E. S., waaromtrent dan ook onderzoek werd verricht door CEDOCA, de researchafdeling van het Commissariaat-generaal. Op basis van de resultaten van dit onderzoek (zie administratief dossier, stuk 16, map landeninformatie, deel 1) concludeerde verwerende partij terecht dat deze informatie over de detentie van haar vriend N. Ty. – over de twee anderen vond CEDOCA geen informatie terug – geenszins wijst op het bestaan van veralgemeende mensonterende of onmenselijke omstandigheden in detentiefaciliteiten in haar land van herkomst. Tevens wordt door verwerende partij in de bestreden beslissingen opgemerkt dat eerste verzoekende partij geen objectieve, neutrale of betrouwbare informatie van gezaghebbende bronnen aanbrengt die haar verklaringen dienaangaande staft. Waar verzoekende partijen thans verwijzen naar het “*Human Rights Report for 2016: Kyrgyz republic*” van het U.S. Department of State, stelt de Raad vast dat hieruit evenmin blijkt dat er sprake is van veralgemeende mensonterende of onmenselijke omstandigheden in detentiefaciliteiten in haar land van herkomst. Verzoekende partijen kunnen dan ook niet volstaan met de verwijzing naar deze algemene informatie om aan te tonen dat eerste verzoekende partij in haar land van herkomst het risico loopt op foltering of op een onmenselijke of vernederende behandeling. Zij dienen dit *in concreto* aan te tonen, alwaar zij in gebreke blijven.

2.2.8. Uit hetgeen voorafgaat dient te worden besloten dat verzoekende partijen de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van artikel 48/4, § 2, a en b van de voormelde wet kan worden toegekend.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partijen een reëel risico op ernstige schade lopen met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partijen tonen evenwel niet aan dat er in Kirgizië een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partijen kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.9. Waar verzoekende partijen aanvoeren dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissingen en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partijen neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stukken 15 en 16), en dat verzoekende partijen tijdens hun persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal van 7 september 2015 en 7 december 2015 de kans kregen om hun redenen voor hun verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Russisch en bijgestaan door hun advocaat. De commissaris-generaal heeft de verzoeken om internationale bescherming van verzoekende partijen op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.10. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel ten slotte wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Aangezien verwerende partij in haar motivering op afdoende wijze aantoont dat geen geloof kan worden gehecht aan de bewering van eerste verzoekende partij dat het tegen haar gevelde vonnis is ingegeven door politieke motieven en dat verzoekende partijen evenmin aantonen dat het proces niet op een eerlijke wijze is verlopen en/of dat eerste verzoekende partij in Kirgizië het risico loopt op foltering of op een onmenselijke of vernederende behandeling, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissingen geenszins in kennelijke wanverhouding staan tot de motieven waarop zij zijn gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

2.2.11. Waar verzoekende partijen ter terechtzitting een stuk met vertaling neerleggen stelt de Raad vast dat dit stuk niet voorzien is van een aanvullende nota. Met toepassing van artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet worden deze stukken derhalve ambtshalve uit de debatten geweerd.

2.2.12. De middelen zijn ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partijen geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengen die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissingen zijn gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partijen noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf april tweeduizend achttien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT